उदीची *s.* **उदञ्**.
उदीचीन nördlich gewandt.
उदीच्य *u.* **उदीच्य** nördlich.
उदीरण *n.* das Schleudern, Aussprechen.
उदुम्बर *m.* Art Feigenbaum und dessen Frucht.
उदुम्बल kupferfarben, braunrot.
उदेतोस् (*Abl. Inf.*) Aufgang.
उदोजस् übermächtig.
उद्गता *f. N. eines Metrums.*
उद्गम *m.* der Aufgang (*der Gestirne*), das Aufsteigen, Hervorkommen, Erscheinen. *Abstr.* **°त्व** *n.*
उद्गमन *n. dass.*
उद्गमनीय *n.* ein reines Gewand.
उद्गातर् *m.* der Vorsänger (ein bes. Priester).
उद्गार *m.* das Auswerfen, Ausströmen, die Flut.
उद्गारिन् (—°) auswerfend, ausströmend.
उद्गिरण *n.* das Ausspeien, Erbrechen.
उद्गीति *f. N. eines Metrums.*
उद्गीथ *m.* (*n.*) das Vorsingen (*r.*).
उद्ग्रहण *n.* das Herausnehmen.
उद्ग्राह *m.* Aufnahme.
उद्ग्रीव mit aufgerichtetem Halse.
उद्घट्टन *n.* Schlag, Ausbruch.
उद्घाट *m.* das Öffnen. **°क** *m.* Schlüssel.
उद्घाटन öffnend; *n.* das Öffnen.
उद्घाटिन् öffnend.
उद्घात *m.* Stofs, Schlag.
उद्घातिन् holperig, uneben.
उद्घोष *m.* das Ausrufen. **°क** der Ausrufer.
उद्घोषण *n.* das Ausrufen.
उद्दण्ड mit erhobenem Stabe.
उद्दाम entfesselt, mafslos, reichlich; voll von (—°). *n. u.* °— *adv.*
उद्दालक *m.* (*eig.* Aufreifser) *Mannsname.*
उद्दिश्य (*s.* 1. **दिश्**, *eig.* hinzeigend auf) gegen, auf, nach, zu, in Bezug auf, in Betreff von, über.
उद्देश *m.* Hinweis, Angabe; Ort, Gegend.
उद्द्योत aufleuchtend; *m.* das Aufleuchten.
उद्धत (*s.* **हन्**) angeschlagen, erregt, heftig, stark, laut, hoch, stolz, übermütig.
उद्धरण *n.* das Aufheben, Herausziehen, Befreien.
उद्धार *m. dass.*, die Auslassung, Tilgung, (ausgeschiedener) Teil.
उद्धूलय् °**यति** bestreuen. *p.p.* °**लित**.
उद्धृत *s.* **धर्** *u.* **हर्**.
उद्धृति *f.* das Herausziehen, Rettung.
उद्बाष्प Thränen vergiefsend. *Abstr.* °**त्व** *n.*
उद्भट hervorragend, aufserordentlich.
उद्भव *m.* Entstehung, Geburt, Ursprung.
उद्भिज्ज aus der Erde sprossend.
उद्भिद् hervorbrechend; *f.* Spross, Pflanze.
उद्भूति *f.* Entstehung, Emporkommen, Gedeihen.
उद्भेद *m.* Durchbruch, Zutagetreten.
उद्भ्रान्त *n.* (*s.* **भ्रम्**) das Sicherheben, das Sichaufschwingen.
उद्भ्रान्तक umherirrend; *n.* = *vor.*
उद्मन् *n.* das Wogen, Fluten.
उद्यम *m.* Erhebung, Anstrengung, Mühe, Fleifs. °**भृत्** sich anstrengend, thätig.
उद्यान *n.* das Hinausgehen; der Lustgarten.
उद्यानपाल, *f.* **ई**; °**पालक**, *f.* °**पालिका** Gärtner, Gärtnerin.
उद्यानमाला *f.* eine Reihe von Gärten.
उद्योग *m.* Anstrengung, Bemühung.
उद्योगिन् sich anstrengend, fleifsig.
उद्र *m.* Art Wassertier.
उद्रिन् wasserreich.
उद्वत् *f.* Höhe, Anhöhe.
उद्वर्तन zersprengend; *n.* das Aufspringen; die Einreibung.
उद्वह hinauf-, weiterführend, fortsetzend; *m.* Sohn, Nachkomme des (—°).
उद्वाह *m.* das Heimführen, die Heirat.
उद्वीक्षण *n.* der Blick, Anblick.
उद्वेग *m.* das Zittern, Unruhe, Aufregung, Anstofs (offensio). °**कर**, (*f.* **ई**) *u.* °**कारिन्** beunruhigend, aufregend.
उद्वेजन beunruhigend; *n.* Angst, Schrecken. °**कर** Angst einflöfsend.
उन्नति *f.* das Sicherheben, die Erhabenheit.
उन्नयन *n.* das Aufheben.
उन्निद्र schlaflos, wach, aufgeblüht.
उन्मत्त (*s.* **मद्**) verwirrt, wahnsinnig.
उन्मत्तीभूत rasend geworden.*
उन्मनस् *u.* °**नस्क** aufgeregt, aufwallend; *Abstr.* °**स्कता** *f.*